

Vlasništvo: Moje, tvoje, naše

02-05.03.2006

Uskoro u Rijeci kreće projekt "Vlasništvo: moje, tvoje, naše" sastavljen od dva djela, sajma nezavisnog izdavaštva koji sadrži razne publikacije te edukacijskog-umjetnički program u vidu predavanja, performanca, druženja,...

Vlasništvo: Moje, tvoje, naše

vrijeme: 2 i 5 ožujak 2006.

mjesto: Galerija Kortil, HKD na Sušaku, Strossmayerova 1; atelje Nemanje Cvijanovića, Strossmayerova 7; Molekula (Drugo more), Ivana Zajca 20/II

infoshopskatula(at)net.hr

Ë ovo dole odrgrizi u link)

<http://www.kontra-punkt.info/modules.php?op=modload&name=News&file=article&sid=1145>

Vlasništvo: Moje, tvoje, naše

Projekt moje tvoje naše propituje pitanje vlasništva i moguće nosti razmjene dobara i znanja u suvremenom svijetu. Suvremenim svijetom dominira koncepcija privatnog vlasništva i ona je uspostavljena kao apsolutna vrijednost. Ne propituju se različiti modaliteti vlasništva te njihova korist i štetnost po društvenu zajednicu. Društvo je kao kategorija nestalo iz javnog govora, a društvena regulacija prepuštena je pojedinačnom dogovoru između tzv. zainteresiranih strana. To omogućava stvaranje takvih odnosa među ljudima koje najbolje opisuju termini ropski rad, eksploatacija, iskorištavanje, i sl. Ovaj tip odnosa uspostavlja se zbog prisvajanja koje je pretpostavka privatnom vlasništvu. Danas, kada nam znanja i tehnologija omogućuju transplataciju, genetsku manipulaciju, distribuciju informacija ovo prisvajanje je još drastičnije. Nekada je Rousseau pisao da je vlasništvo nad zemljom problematično, a što danas reći kada se vlasništvo proteže i nad idejama, koncepcijama, metodama, što je gotovo neshvatljivo imamo li u vidu činjenicu koji je transfer znanja potreban da bi uopće došli u poziciju da stvaramo ideje, koncepcije i metode koje će bitno odrediti budućnost našeg svijeta. Ključno pitanje nije privatno vlasništvo kao takvo nego što je uopće moguće prisvajati, prisvojiti i učiniti privatnim vlasništvom.

U takvom kontekstu pitanje distribucije dobara i znanja je ključno. Pa ipak, ovo pitanje je u ideološkoj konstrukciji suvremenog svijeta postavljeno potpuno neutralno, kao profitno orijentirana razmjena u kojoj dobrovoljno sudjelujemo. No, ova je dobrovoljnost postavljenja kao granica našeg sudjelovanja u naprednom tehnološkom, dizajnerski osviještenom, umjetnički oplemenjenom, informacijskom, itd. društvu. Ukoliko dobrovoljno ne sudjelujemo u razmjeni nalazimo se na osiromašenom, zaostalom, primitivnom, itd. polu. Pa ipak, postoje pukotine u sistemu, koje daju nadu da je moguće promijeniti karakter ove distribucije i razmjenu postaviti na drukčiji način, barem u određenim segmentima. U svome eseju o darivanju Marcel Mauss ustvrdio je kako je arhetip razmjene darivanje, a Baudrillard iskoristio distinkciju između znaka i simbola kako bi

opisao razliku između u dva tipa razmjene – darivanja, koje uključuje i itav niz socijalnih obaveza i definira odnose među pojedincima i zajednicama, i kupovine, gdje postoji samo in razmjene. injenica što danas prevladava ova asocijalna, i prema tome neljudska razmjena, izvor je pojedina njih frustracija, ali i rasapa društvenih odnosa.

Program Moje, tvoje, naše daje uvid u neke aspekte ovog problema.

DrGspot

original Feb 17 1:48am